

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/197/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516208829
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3516208829.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobkyne: B., právne zastúpenej B., proti žalovanému: M., o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19. júna 2019, č.k. 6Csp/52/2016-61 v znení opravného uznesenia zo dňa 19. septembra 2019, č.k. 6Csp/52/2016-80, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov z 20.11.2015 uzavretej k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.11.2015, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy. Žalobkyni sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný sa zdržať použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov z 20.11.2015 uzavretej k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.11.2015, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy. Súčasne žiadala žalobkyňa zaviazať žalovaného k náhrade trov konania. Dôvodila tým, že žalobkyňa so žalovaným dňa 20.11.2015 uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 800,- eur. V ten istý deň bola uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ako prostriedok zabezpečenia a splnenia záväzkov z úverovej zmluvy. Žalovaný poslal žiadosť zamestnávateľovi žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, a to listom zo dňa 05.05.2016. Žalobkyňa zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov, keďže neobsahuje podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluvu považuje aj za úžeru, vzhľadom na výšku ročnej úrokovej sadzby, ktorá bola určená vo výške 59,50 %. Za problematické považuje aj ustanovenie o odpláte vo výške 224,- eur. Namietla správnosť výpočtu výšky RPMN. Má zato, že reálny dlh je úplne iný, ako je vymáhaný žalovaným. Tvrdila, že ak by nepodpísala dohodu o zrážkach zo mzdy, nebol by jej poskytnutý úver. Táto dohoda žalobkyni nepriznáva žiadne oprávnenia, nemôže ju ukončiť jednostranne alebo dohodou, ani jej nebola poskytnutá možnosť, že by nesúhlasila so zrážkami. Napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, zamestnávateľ žalobkyne je povinný vykonávať zrážky a žalobkyňa nemá možnosť toto priamo zastaviť alebo obmedziť. Žalovaný ako veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a teda chýba akákoľvek súdna kontrola spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Čo sa týka samotnej Dohody o zrážkach zo mzdy, táto podľa jeho názoru bola uzavretá platne podľa § 551 Občianskeho zákonníka, v súlade s právnymi predpismi a na základe ich dobrovoľnosti, ako prostriedok na zabezpečenie

peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež spĺňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Možnosť zabezpečenia záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa, pričom tieto zrážky neboli dohodnuté vo výške, ktorá by odporovala ustanoveniu § 551 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je obsiahnutá na samostatnom dokumente, predstavuje osobitnú listinu a žalobca mal možnosť si predmetnú dohodu preštudovať a až následne na to potvrdiť jej prijatie svojim vlastnoručným podpisom, čo je v súlade so zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v ktorej zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy. Klient sa svojim pričinením podujal k podpisu, prijatiu, ovplyvneniu obsahu, a preto nemožno hovoriť o absencii individuálneho dojednania zabezpečovacieho prostriedku. Žalobkyňa so žalovaným uzatvorili dňa 20.11.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 800,- eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 700,- eur. Zákon č. 129/2010 Z.z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11. Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na prednej strane je uvedené nasledovné: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1.500,- eur, ak nie je dohodnuté inak do 20.11.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa 20.11.2016. Následne však dlžník požiadal v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára - Dohody o plnení v splátkach. Dlžník bol dňa 20.11.2015 s predmetnou Dohodou oboznámený, na znak čoho ju podpísal, a preto mal vedomosť aj o existencii náležitosti, ktoré v nej následne boli uvedené. Spotrebiteľ sa zaviazal uhradiť celkovú čiastku v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 125,- eur vždy k 15. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 15.12.2015. Žalovaný v žiadnom prípade nesúhlasí, že skutočnosť poskytnutia peňazí v hotovosti (čo vylučujú) má za následok ustanovenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko to v nijakom smere neovplyvňuje spotrebiteľa pri určení rozsahu svojho záväzku.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným 1/ Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 20.11.2015, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 800,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 700,- eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1.500,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 224,- eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28%, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. V Zmluve bol ďalej uvedený úrok vo výške 59,50% ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 476,- eur. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1.500,- eur, ak nie je dohodnuté inak, do 20.11.2016 na úver veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. V rovnaký deň došlo aj k uzavretiu Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. XXXXXXXXXX, ako prostriedku zabezpečenia a splnenia záväzkov z úverovej zmluvy. Z uvedenej Dohody vyplýva, že na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 800,- eur a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 700,- eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1.500,- eur. Veriteľ a dlžník sa dohodli na zabezpečení pohľadávok veriteľa z úverovej zmluvy alebo v súvislosti s ňou vo forme tejto dohody, pričom zabezpečovaná pohľadávka znamená ktorúkoľvek jednotlivú a tie všetky nižšie špecifikované pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ktorých zabezpečenie a zaplatenie je účelom uzatvorenia tejto dohody, a to: a) pohľadávky na zaplatenie peňažných prostriedkov dlhovaných veriteľovi na základe zmluvy o úvere, najmä pohľadávky na zaplatenie úveru spolu s jeho príslušenstvom; b) pohľadávky na náhradu škody, ktoré vzniknú veriteľovi voči dlžníkovi na základe zmluvy o úvere alebo v súvislosti s ňou; c) pohľadávky, ktoré vzniknú v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním zmluvy o úvere; d)

pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniknú, resp. vznikli v súvislosti so zmluvou o úvere v dôsledku plnenia veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol; e) pohľadávky, ktoré vzniknú na základe posúdenia právneho úkonu, v dôsledku ktorého došlo k vzniku, zmene alebo zániku ktorejkoľvek z vyššie uvedených pohľadávok, ako odporovateľného právneho úkonu. V čl. II uvedenej Dohody je predtlačené, že dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie zabezpečenej pohľadávky veriteľa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby jeho zamestnávateľa: D. zrážal mesačne z jeho mzdy čiastku 125,- eur a uhrádzal danú sumu na účet veriteľa. Na základe Žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 05.05.2016, doručenej zamestnávateľovi žalobkyne D., vyplýva, že ho žalovaný 1/ vyzval na vykonávanie mesačných zrážok zo mzdy žalobkyne bez uvedenia celkového dlhu, po splatení ktorého už ďalšie zrážanie vyžadovať nebude.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 52 ods. 1 - 3, § 53 ods. 1, 2, § 53 ods. 3, 4, § 54 ods. 1, 2 Obč. zákonníka, § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 551, § 34 Obč. zákonníka, s odkazom na ktoré dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov hoci uzatvorená na samostatnom tlačíve má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednaní.

Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Z uzatvorenej dohody žiadne podstatné informácie o inštitúte dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nevyplývajú. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve zo zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemohol zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovať v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, aby žalobkyňi poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Samotná Dohoda o zrážkach zo mzdy tiež nie je ako právny úkon určitá. Dohoda má síce zabezpečovať pohľadávky zo zmluvy, ktorou je poskytovaný úver vo výške 800,- eur, avšak zabezpečovaná pohľadávka má znamenať ktorúkoľvek jednotlivú a tiež všetky nižšie špecifikované pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi a to: a) pohľadávky na zaplatenie peňažných prostriedkov dlhovaných veriteľovi na základe zmluvy o úvere, najmä pohľadávky na zaplatenie úveru spolu s jeho príslušenstvom; b) pohľadávky na náhradu škody, ktoré vzniknú veriteľovi voči dlžníkovi na základe zmluvy o úvere alebo v súvislosti s ňou; c) pohľadávky, ktoré vzniknú v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním zmluvy o úvere; d) pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniknú, resp. vznikli v súvislosti so zmluvou o úvere v dôsledku plnenia veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol; e) pohľadávky, ktoré vzniknú na základe posúdenia právneho úkonu, v dôsledku ktorého došlo k vzniku, zmene alebo zániku ktorejkoľvek z vyššie uvedených pohľadávok, ako odporovateľného právneho úkonu. Podľa tohto znenia má byť Dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečovaná pohľadávka, ktorú tvoria aj nároky, ktoré nie sú v čase uzatvárania tejto dohody jasné a určité. Spotrebiteľ tak v čase uzatvárania Dohody nemôže vedieť, čo presne bude predmetom

prípadných zrážok z jeho mzdy a nemá možnosť sa proti takto uplatneným nárokom brániť. Takéto znenie svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa a navyše spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu pre jeho neurčitosť aj v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Znenie predmetnej dohody oprávňuje žalovaného na zrážky zo mzdy aj vo vzťahu k ďalším nárokom, ktoré dokonca ku dňu uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy nie sú určité. Na základe uvedených skutočností, súd žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Za aplikácie ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP o trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňu priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v rozsahu 100% s odôvodnením, že jej žalobe plne vyhovel s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalovaný, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadnú zmenu napadnutého rozhodnutia tak, že žaloba bude zamietnutá a žalobkyňa bude zaviazaná nahradiť mu v plnom rozsahu všetky trovy vzniknuté v konaní. Namietal, že dohoda o zrážke zo mzdy bola uzavretá platne podľa § 551 Obč. zákonníka a v súlade s právnymi predpismi ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom pre právny úkon podľa § 34 a nasl. OZ. Možnosť zabezpečenia záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, slúži ako ochrana pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Dohoda ako samostatný dokument je rovnako v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Naopak jej nerealizovaním by žalobkyňu vznikla oveľa väčšia ujma ako jej realizáciou, keďže by dlh stále narastal. Nemožno ju považovať za neplatnú. Nie je pravdou, že by v prípade dohody o zrážkach zo mzdy mohlo dôjsť k nekontrolovateľnému konaniu zo strany veriteľa s poukazom na to, že § 551 ods. 1 OZ obsahuje zákonný limit výšky vykonávaných zrážok, neodkladným opatrením možno uložiť povinnosť platiteľa nevykonávať zrážky podľa tejto dohody, ak by sa stalo, že by bolo dlžníkovi zrazené viac, toto by musel veriteľ vrátiť. Zákon takýto zabezpečovací prostriedok ani vo vzťahu k spotrebiteľovi nevylučuje, rovnako ako Smernica 2008/48/ES, pričom poukázal na obsah tejto smernice. Žalovaný má za to, že žalobkyňa je osobou, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako aj jazykové vyjadrenie právnych úkonov obsiahnutých v listinách. Poukázal tiež na rozhodnutie iného odvolacieho súdu (KS Žilina sp. zn. 9Co/343/2013), závery ktorého podľa jeho názoru korešpondujú s jeho obranou. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu (poukaz na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006 sp. zn. C-361/04 vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM). Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzatvoriť túto dohodu, ktorá tvorí samostatnú listinu, tak, že ju podpísali, došlo k individuálnemu dojednaniu, a teda nie je možné ju považovať za neprijateľnú podmienku, v nadväznosti na čo ju nemožno posúdiť ani ako neplatnú.

6. Žalobkyňa nevyužila svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

9. V posudzovanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 20.11.2015 uzavretej k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená medzi stranami v identický deň ako dohoda o zrážkach zo mzdy.

10. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím žalobe vyhovel a súčasne priznal žalobkyňu náhradu trov konania zo strany žalovaného.

11. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, pričom existenciu takejto vady nezistil a samotný odvolateľ ju ani netvrdil.

12. Posúdením obsahu odvolania odvolací súd zistil, že ťažiskové odvolacie námietky žalovaného smerujú voči nesprávnym skutkovým a právnym záverom na ktorých je založené rozhodnutie, čím uplatňoval dôvody na odvolanie, uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

13. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

14. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

15. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalovaného, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie z dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď právny vzťah založený zmluvou o úvere posúdil ako spotrebiteľský (§ 52 OZ), rovnako správne identifikovanú dohodu o zrážkach zo mzdy posúdil ako neprimeranú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, ktorá síce bola uzatvorená na samostatnom tlačive, avšak vykazuje charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi, pričom žalovaný nepreukázal, že spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť jej obsah, teda individuálny charakter tohto dojednaní, z ktorého dôvodu ju nemožno považovať za individuálne dojednanú (§ 53 ods. 3 OZ). Rovnako súd prvej inštancie správne posúdil, že identifikovaná dohoda je absolútne neplatným právnym úkonom pre neurčitosť výšky dlhu, ktorý mal byť ňou zabezpečený, teda pre absenciu tejto jej podstatnej náležitosti (§ 34 OZ) a vzhľadom na okolnosti za ktorých bola uzatvorená, s prihliadnutím na jej obsah, ako nekalú, značne znevýhodňujúcu žalobcu, ako spotrebiteľa, čo nemohlo indikovať k inému, ako v prospech žalobkyne vydanému vyhovujúcemu rozhodnutiu. Za správny je za týchto okolností potrebné považovať aj súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania, vzhľadom na plný úspech žalobkyne v spore (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval stranám všetky známe fakty posudzovanej veci.

16. Nad rámec uvedeného, vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného, odvolací súd uvádza:

17. Predovšetkým nemožno pochybovať o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu (a v odvolaní to nespochybňuje ani samotný žalovaný), založeného žalobkyňou a žalovaným predmetnou zmluvou o úvere, na základe ktorej zmluvy sa žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalobkyňu ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalobkyňa sa tieto zaviazala splácať v pravidelných splátkach, pričom pri uzatváraní zmluvy nevystupovala v rámci svojej podnikateľskej, alebo obchodnej činnosti. Ako správne tiež uviedol súd prvej inštancie, uvedená zmluva vzhľadom na povahu účastníkov právneho vzťahu (žalovaný - dodávateľ, žalobkyňa - spotrebiteľ) je

teda zároveň i spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podriadenou tiež režimu zákona č. 129/2010 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na tento spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, v ktorom má pôvod v konaní uplatňované právo žalobkyne voči žalovanému, súd prvej inštancie teda zákonu zodpovedajúcim spôsobom, vychádzajúc z princípu ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu správne posúdil, že naň dopadajú normy spotrebiteľského práva.

18. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom (§ 551 OZ). V spore identifikovaná dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi stranami uzatvorená za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zjavne ide o formulár, ktorého znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného veriteľa bez individuálneho dojednaní, ktorý na základe neho uplatnil u zamestnávateľa žalobkyne vykonávanie zrážok zo mzdy, čím je žalobkyňa priamo ohrozená vo svojej majetkovej sfére, keďže mzda predstavuje zdroj jej príjmu. Žalovanému sporná dohoda umožňuje bez súdnej kontroly mimosúdne siahnuť na majetok dlžníka (žalobkyne) bez toho, aby žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobkyňi, prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti a žalobkyňa je tak vystavená neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, čím reálne dochádza k narušeniu sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobkyne, ako spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy teda tak, ako správne uvádza súd prvej inštancie, umožňuje obísť dôležitý prvok únieového práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť súd musí brať zreteľ.

19. Systém ochrany zavedený Smernicou 93/13/EHS má pôvod v tom, že spotrebiteľ je v porovnaní s dodávateľom v nevýhodnejšom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, ktorá situácia ho vedie k prístupiu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25, a z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 37). Súdny dvor preto s cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 27; Mostaza Claro, bod 26; Asturcom Telecomunicaciones, bod 31, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 39). Možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu, predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 Smernice 93/13 <<http://merit.slv.cz/6Smernice93/13/>>/EHS, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, už citovaný, bod 27, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 41). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

20. V preskúmvanej veci dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi stranami uzavretá v identický deň, ako zmluva o úvere, pričom žalovaný, na ktorom bolo v tomto smere dôkazné bremeno nepreukázal, že úver by bol poskytnutý žalobkyňi aj vtedy, ak by dohodu o zrážkach zo mzdy nebola podpísala, z čoho vyplýva, že už v čase vzniku zmluvy o úvere, bola žalobkyňa ako spotrebiteľ nútená súčasne uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, keďže ňou bolo podmienené poskytnutie úveru, čím sa podrobila vykonávaniu zrážok zo mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky, keďže vychádzajúc z obsahu dohody tieto zrážky nielenže nie sú obmedzené len na istinu, ale dokonca vychádzajúc z jej obsahu aj na bližšie nešpecifikované nároky z prípadných ďalších v dohode určitým spôsobom nekonkretizovaných vzťahov, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne, už len ktoré skutočnosti, majú za následok opodstatnený záver o neprijateľnej zmluvnej podmienke znevýhodňujúcej spotrebiteľa s následkom jej neplatnosti (ust. § 53 OZ), pričom je bez právneho významu za týchto okolností námietka

žalovaného, že dohoda bola uzatvorená na samostatnom tlačive. Ako správne posúdil súd prvej inštancie nemožno pochybovať, že dohoda má charakter štandardnej zmluvnej podmienky poživanej žalovaným v spotrebiteľských zmluvách, predstavuje predtlačný formulár, podpísaný spotrebiteľom v identický deň, ako zmluva o úvere a žalovaný nepredložil žiadny dôkaz spôsobilý k záveru, že išlo o individuálne dojednanie. Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Konštrukcia dohody pokiaľ ide o výšku dlhu, či okolnosti za ktorých bola takto dohoda uzatvorená podľa názoru odvolacieho súdu navyše indikujú dôvodne k záveru o použití nekalej obchodnej praktiky, odporujúcej dobrým mravom (§ 4 ods. 8 zák.č. 250/2007 z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 1 OZ) identicky s následkom jej neplatnosti.

21. Ďalším dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie prijal záver o absolútnej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (nad rámec jej neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky) z hľadiska ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu identifikuje, má pôvod v zistení, že v dohode o zrážkach zo mzdy absentuje jej podstatná náležitosť a to presne konkrétne a určité vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, keďže dohoda mala zabezpečovať aj prípadné ďalšie, v čase podpisu dohody nekonkretizované nároky. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu je nesporne právnym úkonom, ktorý musí spĺňať základné atribúty právneho úkonu uvedené v ust. § 34 a § 37 Občianskeho zákonníka. Avšak pre absenciu podstatnej náležitosti a to výšku dlžnej sumy, nemožno považovať dotknutú dohodu za určitú a zrozumiteľnú, ktorá vada právneho úkonu je sankcionovaná neplatnosťou. Tiež vzhľadom aj na tieto vady právneho úkonu, je bez relevancie už uvádzaná námietka žalovaného, že táto bola uzatvorená na osobitnej listine. Vychádzajúc teda aj zo zistenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je dostatočne určitá v časti výšky zabezpečovanej pohľadávky, nebolo možné prijať iný záver, ako záver o neplatnosti celej dohody, keďže určenie pohľadávky, ktorá má byť zrazená, je obsahovou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka.

22. Pokiaľ teda súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených skutočností žalobe v tejto časti vyhovel, keď posúdením dotknutej dohody ako neplatnej uložil žalovanému povinnosť zdržať sa jej použitia pre účely výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne, odvolací súd jeho závery považuje za v celom rozsahu správne.

23. Žalovaným uplatnené dôvody odvolania tak nebolo možné posúdiť inak, ako nespôsobilé k odlišnému, v prospech neho spôsobilému rozhodnutiu vo veci.

24. Keďže z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, toto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalobkyne vo vzťahu k žalovanému napriek jej plnému úspechu v odvolacom konaní, keďže vznik trov v odvolacom konaní tejto z obsahu spisu nevyplýva.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).